

DISC C-4 / CARA A / ÚRSUL.001

Estimats Úrsul i Zina:

Perdoneu que hàgim trigat tant a respondre les vostres cartes. Incloc en aquesta disculpa en Raimon i la seva esposa, perquè passem, tots plegats, uns moments molt difícils: la Rosa està greument malalta, més del que ho hem dit als parents de Mèxic. Des del mes d'abril de l'any passat ha sofert cinc infarts de miocardi, i dos d'ells van obligar-la a llargs sojorns a les clíniques Quirón i Sant Jordi, a les unitats de cures intensives. Això ha canviat tota la nostra vida, perquè la Rosa ha de fer un repòs absolut i vivim amb l'angoixa constant de les recaigudes.

No us explicaria tot això de no ésser que els fills de l'Arcadi i de la Maria Teresa van decidir enviar a la Maria i a la Marianna a Catalunya a passar-hi un any. No les hem pogut acollir a casa perquè -per les raons que us he dit- la Rosa necessita que l'ajudin a ella i no pot ajudar ningú. La Marianna va anar a casa de la Tessa i la Maria a casa del Raimon, a Viladecavalls, no pas sense dificultats, perquè la Tessa és professora a la Universitat de Barcelona, té classes matí i tarda i, quan va néixer el seu fill petit, va haver de contractar una noia que no tan sols té cura del nen durant el dia, sinó que hi anava a les nits per a atendre'l; ocupava l'única habitació que queda disponible a casa la Tessa i, en arribar la Marianna, va haver d'anar-se'n per a deixar-li lloc. Això, és clar, no seria res si es tractava d'uns quants dies, però resulta que la Marianna (sense avisar-nos prèviament, que hauria estat la cosa correcta) venia a passar-hi un any. Al Raimon i a la seva dona, la Maria Dolors, els ocorre una cosa semblant amb la Maria, però sembla que aquesta potser s'hi estarà més d'un any. Repeteixo una part penosa de tot plegat: de Mèxic no ens van consultar, ni una vegada, si ens venia bé o no, una cosa que ens sembla elemental.

Per acabar de reblar-ho, ara ens assabentem (també d'una manera indirecta) que projecten enviar-nos a la Clàudia i que hi ha la possibilitat que, ara que vingui el bon temps, vindran a Barcelona l'Arcadi gran i, possiblement, la seva filla Glòria. Si tot això es produeix no sabrem com solucionar-ho, perquè els parents de l'Antònia (la dona de l'Arcadi fill) ja han dit que amb ells no s'hi compta, i a casa del Tisner prou feina tenen amb el tràfec de fills i de néts. A més, la salut de la Lluïsa tampoc no l'hi permet oferir-se per a gaires trasbalsos. En Francesc Espriu i la seva dona viuen en un pis molt petit i no poden aportar solucions, per molta que sigui la seva bona voluntat. A la nostra filla Glòria li ocorre el mateix.

Us amoïno amb totes aquestes explicacions, Úrsul i Zina, perquè la Rosa m'ha fet prometre que no diré res a l'Arcadi. Però jo tinc la seguretat que si tots aquests plans de la família de Mèxic es realitzen, serà fatal per a la Rosa. Els metges li han recomanat que, sobretot, eviti preocupacions i ella es preocuparà moltíssim quan vegi que no podem solucionar una situació que no hem creat nosaltres. L'Arcadi ho ha de saber i, per l'estimació que té per a la Rosa, tinc la seguretat que ho comprendrà i ajornarà els plans que puguin tenir en el sentit que us explico. Tampoc no dubto gens de la comprensió de la Maria Teresa.

Potser és demanar massa, però si vosaltres poguéssiu parlar-ne amb l'Arcadi i la Maria Teresa, explicant-los el que us dic, us ho agrairia de tot cor. Sé l'afecte que ens teniu i l'amistat que us uneix amb l'Arcadi i la Maria Teresa. Per això m'atreveixo a fer-vos aquest prec. Però si no us fos possible, no alteraria gens l'estimació que us tinc.

Si creieu oportú respondre aquesta carta, us prego de fer-ho a l'adreça de la Tessa: c/. Escipió, 20, 08023 Barcelona.

Perdoneu-me, amics, i rebeu una fortíssima abraçada